Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26086
Copyright: Admont, Benediktinerstift

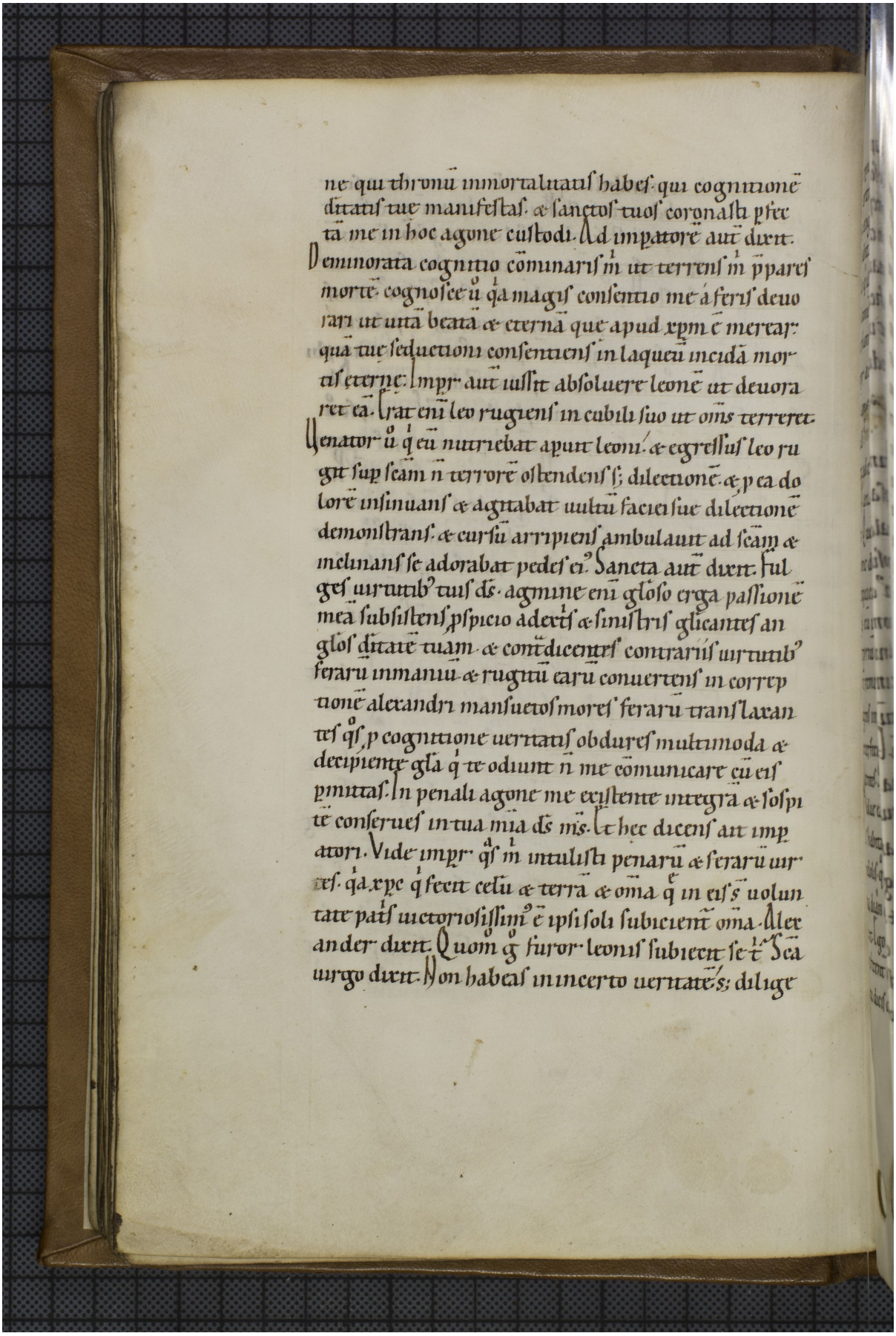

ne qui thronū immortalitatis habes. qui cognitionē
dignatus tue manifestas. & sanctos tuos coronasti pfec
ta me in hoc agone custodi. Ad impatorē aut dixit.
Demmorata cognitio cōmunaris mi ut terrens mi pparet
morte cognosce ū qa magis consentio me á feris deuo
rari ut uita beata & eterna que apud xpm ē mereat
qua tue seductioni consentiens in laqueū incidā mor
tis eterne. Impr aut iussit absoluere leonē ut deuora
ret ea. Erat enī leo rugiens in cubili suo ut oms terreret
uenator ū q eū nutriebat apud eum. & egressus leo ru
git sup scam n terrore ostendens si; dilectionē & pca do
lore insinuans & agitabat uultū faciei sue dilectionē
demonstrans. & cursū arripiens ambulauit ad scam &
inclinans se adorabat pedes ei. Sancta aut dixit. ful
ges uirtutib tuis ds. agmine eni glose erga passionē
mea subsistens pspicio aderis & sinistris gliantes an
glos ditate tuam. & contdicentes contrariis uirtutib
feraru inmanitū & rugitū earū conuertens in correp
tionē alexandri mansuetos mores feraru transtaxan
tes qs p cognitione ueritatis obdures multimoda &
decipiente gla q te oderunt n me cōmunicare cū eis
permittas. In penali agone me existente integra & sospi
tē conserues in tua mia ds ms. Et hec dicens ait imp
atori. Vide impr qs in intulisti penaru & feraru ur
tes. qa xpe q fecit celu & terra & oma q in eis uolun
tate patis uictoriosissimo ē ipsi soli subiecit oma. Alex
ander dixit. Quom g furor leonis subiecit se ei. Sca
urgo dixit. Non habeas incerto ueritatē; dilige